

A hónap könyvajánlója

Kepes András:

Istenek és emberek

Matterhorn, Svájc. Három magyar házaspár reked a hó és a fenyegető lavina fogságába egy alpesi luxusvillában.

A villa tulajdonosa egy atomfizikus üzletember (Füredi), aki a rendszerváltás idején, a privatizáció során lett milliárdos és biológus felesége, a kommunikációs guru üzletember (Sárády), aki az elmúlt tíz évben gazdagodott meg és volt pornósztárnő felesége, valamint az idős, egykori pedagógus (Ézsaiás) házaspár, akik amolyan mindeneként dolgoznak a villában.

A kényyszerű összezártságban kibontakozó beszélgetésekkel a szerző a mai világot akarja és segíti megértetni az olvasóval. Mindentől és mindenkitől elzárva ugyanis nem sok mindent lehet csinálni, mint beszélgetni...

Ezt teszik a szereplők is, ezekből a beszélgetésekből öltönek alakot. A két gazdagnak a jellemét már teljesen eltorzította a hatalom, a pénz, a felszínesség, ehhez alkalmazkodnak a feleségeik is. Ézsaiás Benedek viszont reálisan látja a világot, ő az élő lelkiismeretük, egyfajta udvari bolond, aki megmondhatja a királynak az igazat, bár az senkit sem érdekel. De egy királynak kell, hogy legyen udvari bolondja, különben ő maga bolondul meg.

A kényelmes luxusbörtönben három napon keresztül minden kényelemmel ellátva - nagy lakomák, wellness, szivarok, drága italok – élnek a szereplők, és beszélgetnek. Minden szóba kerül, ami a 21. század emberét foglalkoztatja: hatalmi politika, környezetvédelem, klímaváltozás, migráció, szexuális másság...Értelmetlen viták alakulnak ki, és a felek sose tudják egymást meggyőzni, mert nincsenek érvek, csak meggyőződések. Abban mindannyian egyetértenek, hogy a világunk a pusztulás felé rohan, de csak a bölcs öreg az, aki felismeri és ki is mondja, hogy az egyetlen lehetséges út a világ megmentésére az önmérséklet és az emberség, aminek bizony mi híján vagyunk. Elsők az önös érdekek, a látszat fenntartása, a vagyon. A pénz viszont hiába ígér szabadságot - az csak a birtoklás szabadsága - függőséget okoz, mert minél több van, annál több kell. Globális problémákra csak globális megoldások léteznek.

Ekkor váratlanul megindul a hegyoldal, és ha nem menekülnek azonnal, mindent és mindenkit elsodor. Ez az a helyzet, amikor lehull az álarc, lepereg a máz, az ember elhagyja a nagyzolást. És mégis, mindenki az értékeit menti: luxus karórák, bankkártyák, ékszerek, mobiltelefonok...ilyenek vagyunk, élünk-halunk a tárgyainkért

Kiszolgáltatva a természet erejének azonban be kell látniuk, itt most az ivóvíz, az élelem, a meleg ruha és adott esetben egy tekercs toalett papír az, ami az igazi értéket képviseli.

A regény nem cselekményt mesél, több annál, keresztmetszetet ad a világról, melyben élünk.

Kepes minden mondata mögött, legyen az bor-, étel-, táj- vagy egy szivar leírása, saját megélt élmény van, a regényt lehetetlen letenni, mert magával sodor, mint egy lavina.

Jó olvasást kívánok: Mócsán Krisztina, könyvtáros